

عنوان مقاله:

علم امام علی (علیه السلام) به قرآن و چگونگی آن

محل انتشار:

کنگره بازخوانی ابعاد شخصیتی امیرالمؤمنین علی(ع) (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

محمدتقی شاکر - دکتری کلام امامیه

خلاصه مقاله:

با توجه به نقش هدایتگری امام در مکتب تشیع که از ظاهر تا باطن جامعه و انسانها را در بر میگیرد، وی دارای ارتباط قدسی و آگاهی از علم الهی می باشد، و دانش او فراتر از علم عادی، دارای مجاری و مبادی خاص و الهی است. آیات و روایات نیز دلالت بر اثبات دیدگاه اتصال علم امام به خداوند سبحان می نماید. نگاشته حاضر با روش توصیفی تحلیلی به صورت کتابخانهای در مقام بررسی یکی از مجاری علم امام می باشد. احادیث، قرآن را از منابع مهم آگاهی و علم گسترده امام بیان نموده اند. یافته های تحقیق نشان می دهد، مطابق رهنمود آیات و روایات، ائمه اطهار آگاهی از حقایق و بطون قرآن را از پیامبر اکرم| تعلیم یافته اند، از این رو نقش امام نسبت به این علوم، نقشی تبیینی، تفسیری بوده و امام شاخصی برای رفع اختلاف و ظهور علوم انتقالی از پیامبر می باشد. البته رسیدن به حقایق قرآن دارای مجاری گوناگونی است، که خداوند به دلیل جایگاهی که برای امام مقرر نموده است، او را از آن مبادی بهره مند می نماید.

کلمات کلیدی:

قرآن، پیامبر، امام علی، علم، بطون.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/984674>

